

[Skatteministeren]

Appelbegrænsningen for det offentlige betyder både, at landsskatteretskendelser ikke kan indbringes for landsretten, og at landsretsdomme ikke kan appelleres til Højesteret.

Det foreslås dog, at et særligt nævn i undtagelsessituationer, hvor en afgørelse i sine konsekvenser angår et meget stort antal skatteydere, med vidtrækkende økonomiske konsekvenser kan tillade, at sagen indbringes for højere instans. Nævnet er helt uafhængigt af skattesystemet.

Den anden del af lovforslaget, hvorefter domstolene kan udmelde et syn og skøn til afgørelse af værdispørgsmål, der er under behandling ved Landsskatteretten, medvirker ligeledes til at sikre en hurtig og materielt rigtig afgørelse – og dermed til en styrkelse af retssikkerheden på skatteområdet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg tillader mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om plantenyheder.
(Lovforslag nr. L 55).

Grundlaget for den gældende lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter fra 1962, der senest er revideret i 1982, findes i den internationale UPOV-konvention fra 1962. Konventionen og loven bygger på det princip, at der bør gives planteforældre en vis beskyttelse i form af mulighed for at opkræve afgift af de producenter, der erhvervsmæssigt opformer forædlerens plantenyheder for at sælge dem.

Det lovforslag, der her fremsættes, bygger fortsat på denne tanke, idet forædlerens arbejde anses for et beskyttelsesværdigt objekt og bør tilskyndes i vidt omfang. Forædling er både meget tidkrævende, og der er store økonomiske omkostninger forbundet hermed, uden at forædleren på forhånd er sikker på at få frembragt en plantenyhed. På den anden side må der ikke tillægges forædleren så stærke rettigheder, at plantenyheder til skade for det omgivende samfund kan holdes tilbage fra markedet.

Udvalget til revision af loven nedsat af landbrugsministeren i 1982, afgav betænkning i december 1986, hvori et enigt udvalg, hvor både

forældre og producenter var repræsenterede, fremkom med et lovforslag, der indholdsmæssigt svarer til det her fremsatte.

Lovforslaget tilsigter at give en lige lang beskyttelsestid – nemlig 25 år – til alle arter, der er omfattet af loven. Der indføres desuden en mulighed for beskyttelse i tidsrummet fra anmeldelse, og indtil nyhedsbrev udstedes på baggrund af den foretagne nyhedsafprøvning.

I forhold til den gældende lov er forslaget en tiltrængt modernisering af lovteksten, således at fortolkningstvivil i fremtiden kan minimeres. Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, anbefaler jeg lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 83

1) Til udenrigsministeren af:

Jørgen Tved (FK):

»Vil udenrigsministeren redegøre for, om de danske reserveofficerer, som i Polen er dømt for strafbare handlinger i forbindelse med deres såkaldte turistrejse, på nogen måde har modtaget løn, honorar, vederlag eller anden form for økonomisk støtte, om danske myndigheder har stillet udstyr som f.eks. fotoapparater, kort eller beskrivelse af »turistmal« til rådighed for deres rejse, samt om den kaution eller løsesum, som er/bliver anvendt ved deres løsladelse, er stillet til rådighed af danske myndigheder?«

Jørgen Tved (FK):

Jeg har tidligere stillet spørgsmål til både udenrigsministeren og forsvarsministeren i denne sag, og forsvarsministeren har over for mig bekræftet, at det var turister, som i Polen blev idømt en straf for spionage, og efter en redegørelse i Det Udenrigspolitiske Nævn fastholdt udenrigsministeren, at det stadig væk var turister, der var kommet galt af sted i Polen.

Efterhånden som tiden er gået, er der kommet flere oplysninger frem. Derfor mener jeg, at offentligheden har krav på at vide, om det fortsat er udenrigsministerens opfattelse, at her